

дето е стигналъ, оттамъ ще започне и ще върви напредъ. Старото ще остава назадъ, а къмъ новото ще се стреми. Казано е въ Писанието: „Старото небе и старата земя ще преминатъ; ново небе и нова земя ще се създадатъ“. Новиятъ животъ се нуждае отъ нови знания нови разбирания. Между старото и новото нѣма никакви противоречия. Старото е изиграло ролята си. То се оттегля отъ сцената, да дойде новото и да заеме неговото мѣсто. Всички актьори, които сж опредѣлени за новата сцена, ще дойдатъ да свършатъ своята работа. Новото, което сега иде, представя златото, носителъ на живота. Който се откаже отъ новото, той ще фалира. Ако не се откаже, той ще придобие животъ и ще го има изобилно. За да използва правилно този животъ, човѣкъ трѣбва да бже разуменъ, свободенъ, да има свѣтлина въ ума си. Това значи, да има човѣкъ акустика на съзнанието си. За да придобие акустика на съзнанието си, човѣкъ трѣбва правилио да изпълнява всички наредби на природата. Яде ли, спи ли, диша ли, мисли ли, човѣкъ трѣбва да знае законитѣ, по които тѣзи процеси се извършватъ. Когато възприема свѣтлина, човѣкъ трѣбва да знае, подъ каквъ жгълъ да я приема. Когато мине презъ редъ мжнотии, противоречия и страдания, човѣкъ дохожда най-после до правата мисль, която го поставя въ посоката на неговото движение. При това положение, противоречията на човѣка ще се намалятъ и между енергиитѣ отъ